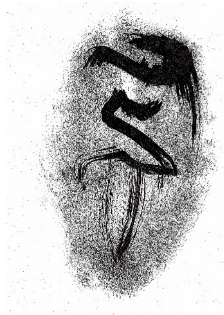
Juha Larikka

MARGINAALIT

Juha Larikka

MARGINAALIT

Julkaisija: Juha Larikka 2023

ISBN 978-952-69065-1-5 (PDF)
ISBN 978-952-69065-2-2 (EPUB)

Sisällys

Huoneen

H*uoneen*
valloittamaton valo seinillä

aurinkolaiva pukeutuu

varjot meren ja taivaan läpi vaeltaneet

huone täyttyy ehjäksi istua

Kutsun paperille runoa

Kutsun paperille runoa
kalligrafiaa

kutsun elämän haikua
kalligrafiaa

kutsun pääskyn lentoa

paperille kutsun viivojen
kalligrafiaa

Paperi

Paperi vuonna 1821 uusklassismi
  Iso Kirkkokatu sai palaessaan muistutuksen
  että arkistot on suojattava

paperin taivaassa on loputtomasti mahdollisuuksia

historian säilyttäminen
  musteen vankkumaton sitkeys
  torjua luonnonilmiöiden haastavaa piinaa

myöhemmät sukupolvet tietävät
  mistä on heidän tiensä

kynä on paperille liikkuva keinuva horisontti
  entinen runoilija lennätti lintua
  sulkakynänsä varjoa kynttilänvalossa
  kulautti hapanta janoonsa
  röyhtäili ja pelkäsi kujilla varjoaan

velkakirjalla jatkettiin luomisen tuskan aiheuttamaa vuorokautta
  kaksi rottaa ehkä vain yksi riitti viemään
  sanat ja riimit multaan

MARGINAALIT

yhdessä painetussa kuvassa oli tarina

kuvaa katsomalla
  paperi alkoi elää ja matkustaa

viimeinen rukous merkittiin aikakirjaan +

metsät loppuvat
  kirkko palaa, palaa takaisin

saarna on hyvä

suojelkaa luontoa itsessänne
  olette itse se luonto
  metsä on pyyhitty pois ja kadusta tulee pidempi ja leveämpi

(Tammisaari, Ekenäs)

Valtamerien selkeys

Valtamerien selkeys
päämäärä
kärsivällinen painovoima

Kiertävät korkeuksissa

Kiertävät korkeuksissa

tunnustavat peilin edessä itsensä
  juovat maljansa tyhjäksi muurahaisten kanssa

matalassa ruohikossa sihisee kyy
  ja muurahaiset pysyvät levottomina

yhteisessä voimassa

Auringossa

Auringossa

Akeväisessä kallionkolossa
pysähtynyt köysi

hidastettu myrkky

Asioiden epäselvyys

Asioiden epäselvyys hioo meitä

saaret nousevat ajallaan
  majakka näyttää uuden sataman

missä ajatus valmistaa uuteen päivään

Kuka

Kuka ottaa vastaan vahvoihin käsiin viritetyt köydet

meriltä tuodut muistikuvat

Tuttujen saarten muistikuvat

Tuttujen saarten muistikuvat ohjaavat
olemme toisissamme

kuin laivojen plankton

Runoissa

Runoissa väärät metaforat
  kaatavat hämärän uurnat

Sanojen harha-askeleet tuhoavat paperilla runoilijan sielun

On hyvä tunnustaa

On hyvä tunnustaa olevansa välillä vaikeaselkoinen

kalpea talvimaisema
  josta voi laatia uusia tulkintoja

runoilija vaeltaa aina kielensä vesissä

Tänään

Tänään tulkitsin aikaa
   tyhjensin syntymisen huoneen

värisin aamusta iltaan sanasta sanaan

onni muutti salaa

Tämä mikä on nyt

Tämä mikä on nyt
  kyyhkysetkin löytävät perille
  magneettinen pohjoisnapa on niiden tienviitta

tässä mikä on nyt
  kompassineula pyörii kuin dronen
  tasapainottavat ropelit

tienristeyksiä vilisee
  tulevien päivien

hologrammeja

Tietämisen mandala

Tietämisen mandala

opastavat unien sarjat avaavat portteja

unien keskustelut
unien sanat
runoja

Ihminen siirtelee vuodenaikoja

Ihminen siirtelee vuodenaikoja kuin shakkinappuloita.
kolmen siirron tarkkuus

ei pärjää perhosensiivelle

jo alkanut metaanipallojen hikka
makean veden kuoleman suudelmat Golf-virtaan

huoneessa on radiohiljaisuus

atomit pakenevat pölyhiukkasleijonia

molekyylit sähköttävät ikkunalasilla

pilvet pallottelevat aurinkoa

Kuun vartalolla

Kuun vartalolla
  yksi vyöhyke aistien kalmistossa

kuu, maailmankaikkeuden putkiluu

katson saaren
  laiturin reunaa kiertää muurahaisten polku

joku niistä ehkä sukeltaa mereen ja kirkuu

koira kuulisi mitä

Kävelen merenrantaa

Kävelen merenrantaa
poimin hauraita kotiloita
katkon kuivunutta kaislaa hiekalta

puiden lehdille laskeutuu tuuli

Olen syvällä metsässä

Olen syvällä metsässä
  hiljaisuus katsoo hitain silmin

tähtiä kengänkärjissä

Nykyaika

Nykyaika pysyy paikoillaan
uusi näkökulma lähestyy rohkeasti
turvallisen matkan päähän

se on selvillä kaikista seikoista

helvetti rakkaus kuolema maan kasvot löytöretkellään avaruudessa

Hengitän sinussa

Hengitän sinussa
  kaikkia maailmoja

hiuksiesi kuparista taotaan tähdet

Maailmankuva on avoin

Maailmankuva on avoin

lapsuuden muistot kiertävät unista päivään
sanoiksi, missä elän
kävelen maisemassa

nukun polkua

näen kivien unta

Järki

Järki on piilotettava rakkauden sisälle

kuuntele
  ja kirjoita rakkauden koodia

Harakka

Harakka on graafisesti täydellinen lintu

keväällä se on suurennettu
  västäräkki sinisyydessään

lentävä meri

mustunut haiku koto
  hillitty ruhtinas pellolla

kevään kirjanmerkki

Kävin kevään luona

Kävin kevään luona

laskin versoja
tanssin valossa
orava iloisia lintuja

syötiin yhdessä eväitä

Oi rakkaudessa

Oi rakkaudesta rääkivä hiljaisuus
oi tuntemattomat kärsijät kerrostalojen ikkunoissa
oi kiiruhtavat vastaantulijat metrossa
oi ruuhkabussin mykkä kuolemanpelko
hengitämme täällä painovoiman armosta
hyvin piilotettu hymy välähtää silmännurkassa
ja minä janoan vain sanoja
ja tahdonvoimaa olla joka päivä
teidän kanssanne yhdet silmät
jotka lävistää pelon palomuurin

Jossain kärpäset

Jossain kärpäset pyrkivät osingolle ihmisen viimeisellä aterialla
jossain rivi hautoja saa kalkki hunnun
jossain lyödään ristejä sarjatulella höylätään arkkuja
levitetään veriliima

Ihmisen uneksittava

Ihmisen uneksittava mitä ei näe jumaluuden unessa
ruohikolla kastemadot näkevät sinut
taivaalla kulkija
metrotunnelissa tuoksuu rokottamattomien
variksien ja kuhertelevien kyyhkysten röyhkeä löyhkä
häirikkönä räkivä kives
joka hakkaa kaupungin housunpuntissa
luo kakofoniaa iltaruuhkassa
soiva epävireinen blueskaava
ylivalottunut kapina

Mustarastas iltahämärässä

Mustarastas iltahämärässä
alkujen alku laulu

heikkoja valomerkkejä tähdistä
tummansinisen pinnalla
ihminen syntyy ihminen kuolee

minuutin kuluttua
iltahämärässä alkaa kahina

korvissa soi liian nopea merkkiääni

Mereltä tuli perhosia

Mereltä tuli perhosia
moniväristä merisumutetta

tuli myrsky
aaltojen maanjäristys
kuohukermainen
samea sarja aaltoja
hylättyä kaislaa

lentokone taisteli kilonpainoisena
ukkospilvessä

Suljettu talo

Suljettu talo

ympärillään luonnos menneestä
  tuhotut pellot

muistikuvat vieritetty saveen

ihmisten kädenjälki
  kasvaa jossain käteen maljaksi

kehtojen tomusta syntyy metsät
  tulisieluiset inripuut

Kallioseinämä

Kallioseinämä

puron yli tähän
  missä mittaan vuorimännyllä pienuuteni

kataja tuoksuu kämmenellä
  nojaan kallioseinämään

pyöveli on kastanut jalkansa tuleen

Junamatka

Junassa istuu mies
kivien asiantuntija
valkosipuli roikkuu
hänen reppunsa sivutaskusta
luen Aku Ankkaa hänelle
mies nauraa ja syö eväitään
sipulivoileipiä
tarjoan hänelle kahvia
mies hymyilee
matkustamme samassa maailmassa
nälissämme

kevät on jo pitkällä
mies paastoaa juomalla olutta
mies alkaa laulunsa kun olut on käynyt
hänen lävitseen hymyksi asti

minä näen hänen siipensä
kukaan muu
ei ymmärrä näkymättömänä lentämistä

minusta ei ole enää lentäjäksi
  kartanlukijaksi ehkä

mies sanoo huhhei ja kulauttaa uudesta pullosta
  tarjoaa minullekin
  mutta minun ei ole
  koskaan jano kun näen enkeleitä
  kuuntelen junan hymniä

mies on minun pikkuveljeni joka nukkuu jo
  kuulen laulua jostain
  se lohduttaa kuin rukous
  se on viimeinen kesäilta kun keskustelimme
  lapsuudesta onkimisesta
  kun saavun pääteasemalle poltan paksun sikarin
  minua on kutsuttu jo hajuttomuuteen

mutta en tahdo vielä kuulla niin kauas

Pythagoras

Ehkä Pythagoras piirsi hiilellä peiliin kaavoja
ihaili luomaansa omaa kuvaa
matemaattisen maailman takana

hän havaitsi että aika pysähtyi peilissä
tiesi hän näkevänsä
hetken toisesta maailmasta

hän uskoi löytäneensä ulottuvuuden missä elää
tulkinta luonnon mekanismeista numeroina

ehkä hänen nenälleen laskeutui utelias perhonen
joka pysäytti ajan tullakseen tähän

Koskemattomuus

Koskemattomuus

- anima con spirito largo -

koskemattomuus sielussamme
kaikki mitä omistamme maan päällä
ainoa pyhä toiveemme on kaikkialla oleva rauha

meille on annettu

syntymässä näkymätön ikuinen

halki ikuisuuden sielun sydän soi kääntyy alun valoon

tulee mittaamattoman vanhaksi
tulvii elokuun peltojen kultaa

Yksinäinen ihminen

Yksinäinen ihminen piirtää hiiltyneen metsän

sanoja vastaan sanojen kyvyttömyydellä
kaikkea väkivaltaa vastaan
piirtämällä tekniikoilla
jotka odottavat lasin valkenevia muotoja

Tämä on

Tämä on ilmeinen yksinäinen

lause vailla päämäärää fokusta
  järjetön lause

odottamaton teko
  on myönnettävä
  teon vastuuttomuus

järjettömämpi lause

Hyvä

Hyvä
annan yksinäisen lauseen kukoistaa
ja hävittää tuskaa

joka on olemassa

Joskus kirjoitan

Joskus kirjoitan ajankuluksi yksinäisiä lauseita
  jotka virtaavat huoneessa
  tai tilassa missä olen

lause muuttuu ystäväksi
  keskustelen sanojen kautta tyhjän hetken kanssa

onneton hetki muuttuu tapahtumaksi
  yksinäisyys muuttuu liikkeeksi
  kynän ja paperin liitokseksi

Kirjoittaminen

Kirjoittaminen poistaa yksinäisyyden tunteen
synnyttää hetkeksi kuplan missä voi hengittää turvallisesti

Jos ihminen on lause, yksinäinen
ja kaikki muut ovat yksittäisiä lauseita kiertymässä

tämän ihmisen lausetta kohti

Kahden yksinäisen

Kahden yksinäisen

lauseen tuska

yhdistyy pienimmäksi
mahdolliseksi kokonaisuudeksi

montako sanaa lauseessa olisi oltava?

neljä, seitsemän, merkityksellisiä määrätietoisia sanoja kohti

Ajatus olla

Ajatus olla täysi
ehjä, ehyt
vähemmän yksin

on kasvettava tietoiseksi muiden yksinäisten lauseiden olemassaolosta

Kirjoita

Kirjoita totuus tai valehtele

uskottavasti

kirjoita yksi lause, toinen lause

kukista hiljaisuus
  kukista hiljaisuus

Muuttuminen

Muuttuminen alkaa hämärän ovelta

hengitän päivän muistoja
liikun kaikkiin suuntiin

maailmankaikkeus on harvaan asuttu valo

Mies

Rantaviivaa hiipivästä usvasta tuli esiin ruma takkutukkainen mies
joka lauloi jotain kansanlaulua
iätöntä murhelaulua
mies askelsi puolelta toiselle keinuen
kuin vaappusorsa

mies kuulosteli hetkisen ja jatkoi taas kohti

kovaa ääntä, puhetta
ja savun hohkaavaa tuoksua

äänet tulivat rannalla olevasta mökistä

metsä oli sytyttänyt piippunsa
ryhtynyt pitämään tyynellä taukoa

Hämärä

Hämärä ei tervehdi

askeleet
  hiekkatiellä

kahdentuvat puiden

heijastuksessa

Varis

Varis eksyi
  viisas lintu

ehkä se löytää jotain
  mihin muut eivät ole tottuneet

sytytän tupakan ruusupensaan luona

vihreydestä tunkee siili
  sillä on pysähtynyt
  piikikäs varjo

avaa hämärään lyhyen matkaa polkua